

CHILE

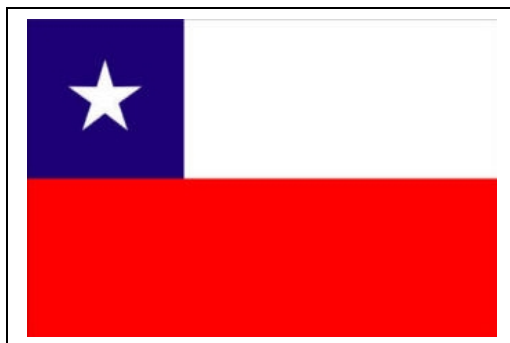
KRAJ

GEOGRAFICZNYCH

I

KLIMATYCZNYCH

KONTRASTÓW

Analiza rynku turystycznego Chile

Aleksandra Bochenek

IV rok, ORT 1/dzienne

Nr indeksu: 33450

Kraków 2009

Spis treści

I. Informacje o kraju.

1.1 Informacje ogólne	5
1.2 Historia kraju	5
1.3 Przyrodnicze uwarunkowania rozwoju turystyki	6
1.4 Klimat	7
1.5 Wody	7
1.6 Fauna i flora	8
1.7 Ludność	8
1.8 Język	9
1.9 Polityka	9
1.10 Gospodarka	10
1.11 Przemysł	10
1.12 Rolnictwo	10
1.13 Transport i łączność	10
1.14 Wizy i przepisy celne	11
1.15 Pieniądze	11
1.16 Warunki rozwoju turystyki	11
1.17 Region metropolitalny	11

1.18	Region Viña del Mar	12
1.19	Region Lagos	12
II. Rynek recepcji turystycznej.		
2.1	Rynek Chile, jako część Ameryki Południowej w międzynarodowym ruchu turystycznym.	13
2.2	Podstawowe dane dotyczące przyjazdów turystów do Chile w 2007 r.	13
2.3	Profil turysty wg płci i wieku.	14
2.4	Motywy podróży turystów.	17
2.5	Czynniki, które miały decydujący wpływ na wyjazd do Chile.	18
2.6	Wykorzystanie bazy noclegowej przez turystów.	19
2.7	Przyjazd turystów zagranicznych do północnej i południowej części kraju.	20
2.8	Przyjazd turystów zagranicznych do centralnej części kraju.	21
III. Rynek emisji turystycznej.		
3.1	Kierunki emisji turystycznej Chilijczyków.	22
3.2	Udział Chilijczyków w turystyce zagranicznej.	22
3.3	Wyjazdy Chilijczyków za granicę wg tras.	23
3.4	Średnia długość pobytu Chilijczyków w wybranym kraju.	24
3.6	Dochody krajów przyjmujących turystów z Chile.	24
3.6	Średnie wydatki Chilijczyków za granicą.	25

3.7	Motywy podróży zagranicznych Chilijczyków.....	26
3.8	Podróże krajowe Chilijczyków - podstawowe informacje.	26
3.9	Udział podróży krajowych i zagranicznych wśród Chilijczyków.	26
3.10	Środek transportu w podróżach krajowych.	27
3.11	Baza noclegowa w podróżach krajowych.	28
IV.	Polacy wyjeżdżający do Chile, a Chilijczycy przyjeżdżający do Polski.	28
4.1	Liczba Polaków wyjeżdżających do Chile.	28
4.2	Przyjazdy Chilijczyków do Polski.	29
V.	Znaczenie rynku turystycznego Chile dla Polaków.	29

Ciągnące się wąskim pasem wzdłuż wybrzeża Oceanu Spokojnego Chile, to kraj geograficznych i klimatycznych kontrastów...

- Odległość 4399 km dzieli Atacame, najsuchszą pustynię świata, od lodowców i fiordów otaczających Puerto Williams, czyli wysunięte najdalej na południe chilijskie osiedle, z którego bliżej do Antarktydy, niż do stolicy kraju...
- Andy Chilijskie to idealne miejsce do uprawiania wspinaczki, trekkingu czy jazdy konnej
- Po rzekach Maípo i Bío-Bío można pływać kajakiem lub pontonem
- Jeżdżąc samochodem terenowym po leżących daleko na północ pustyniach, podziwia się krajobrazy i solniska, a w wysokich górach gejzery i niezwykle jeziora
- Zielone, bujne doliny silnie kontrastują z pokrytymi śniegiem wierzchołkami wulkanów w południowym Dystrykcie Jezior
- Groźne Torres de Paine to jedno z najbardziej zdumiewających miejsc w Ameryce Południowej
- To wreszcie Ziemia Indian Mapuczów, a także miejsce, gdzie leży Pucón – chilijski synonim najprawdziwszej przyrody.

Nieliczne kraje mają tak duży potencjał do rozwoju turystyki.

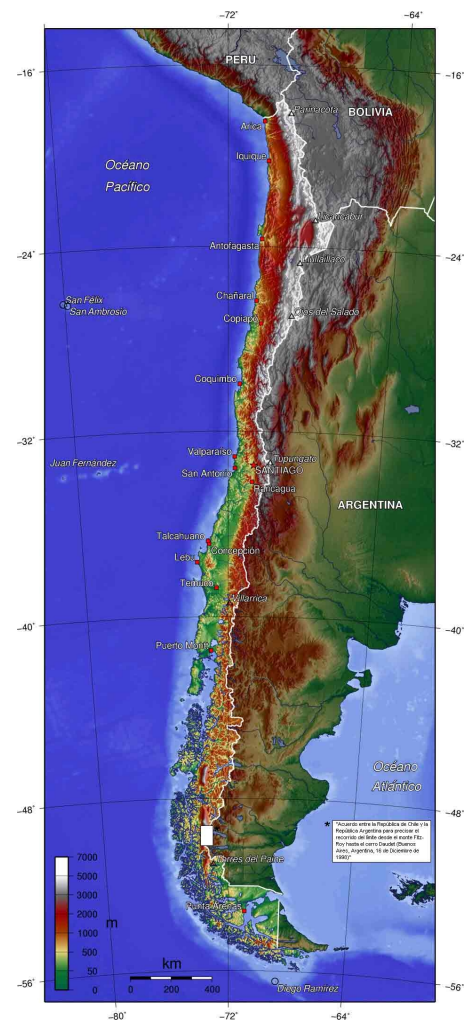
I. Informacje o kraju.

1.1 Informacje ogólne

Chile to kraj wąski, długi (4300 km, od Peru do Cieśniny Magellana), a przy tym wręcz oszałamiający różnorodnością pejzaży – od malowniczej, ale niemal całkowicie jałowej pustyni Atacama na północy, przez Dolinę Środkowochilijską, porośniętą bujną roślinnością pojezierze, po lodowcowe krajobrazy leżące na południu Patagonii.

1.2 Historia kraju

W czasach prekolumbijskich tereny położone na południe od Wyżyny Altiplano zamieszkiwały plemiona, które przybyły tam dopiero ok. 600 r. p.n.e. Byli to głównie Araukanie zajmujący się uprawą ziemi,

hodowlą lam, myślistwem oraz rybołówstwem. W XV w. północne i środkowe tereny Chile podbili Inkowie, a w drugiej połowie XVI w. Hiszpanie.

Ryc. 1. źródło:

www.embachile.co.cr

Granicę zasięgu władzy hiszpańskiej na południu stanowiła przez ponad 200 lat rzeka Bio-Bio, za którą do 1773 r. istniał Wolny Kraj Araukanów. W 1810 r. wybuchło powstanie antyhiszpańskie, które doprowadziło do proklamowania niepodległości i utworzenia suwerennej republiki (1818 r.).

1.3 Przyrodnicze uwarunkowania rozwoju turystyki.

Chile leży w południowo-zachodniej części Ameryki Południowej. W Ameryce Południowej jest 7. krajem pod względem wielkości powierzchni (800 tys. km²). Chile rozciąga się wąskim pasem na długości prawie 4300 km między wybrzeżem Pacyfiku a wododziałem Andów. Na północy graniczy z Peru (160 km), na wschodzie z Boliwią (831 km) i Argentyną, od zachodu oblewa je Ocean Spokojny (6,5 tys. km). Najdłuższą granicę lądową ma z Argentyną (6435 km). Średnia szerokość terytorium Chile wynosi 180 km. Wybrzeże jest silnie rozczłonkowane (z licznymi fiordami) w południowej części kraju. Do Chile należy około 3 tys. wysp, głównie przybrzeżnych (m.in. zachodnia część Ziemi Ognistej) oraz wyspy na otwartym

morzu w tym Wyspa Wielkanocna i wyspa Juan Fernández. Oprócz tego Chile rości sobie prawa do mniej więcej takiej samej części Antarktydy, jak Argentyna i Wielka Brytania. Wydłużony kształt kraju, wielkie zróżnicowanie warunków przyrodniczych stworzyły podstawy do podziału Chile na trzy równoleżnikowe regiony: północny, środkowy i południowy.

Ryc. 2. źródło: www.gochile.cl

Północne Chile jest krainą wyżynną i górską, opadającą na zachód w kierunku oceanu. Charakteryzuje się słabo rozwiniętą linią brzegową. Wybrzeżu towarzyszą głębokie rowy tektoniczne zapadliska Atacamy, będące epicentrum trzęsień ziemi. W ciągu roku notuje się tu kilkaset wstrząsów powodujących ofiary w ludziach i straty w gospodarce. W odległości kilku kilometrów od wybrzeża ciągnie się Kordylierą Nadbrzeżną, która w kierunku wschodnim obniża się i tworzy bezodpływowe kotliny. Przez ten region przebiega Kordylierą Domeyki. Między Kordylierą Nadbrzeżną a Kordylierą Domeyki znajduje się Pustynia Atacama.. Od wschodu wzdłuż granicy z Argentyną ciągnie się Kordylierą Główną Andyjską. W Andach, na obszarze Chile spośród 2 tys. gór wulkanicznych, 55 wulkanów zalicza się do czynnych.

W środkowym Chile Kordylierą Nadbrzeżną przebiega nad samym oceanem i poprzecinana jest licznymi dolinami rzecznyymi. Między Kordylierą Nadbrzeżną a Kordylierą Główną Andyjską ciągnie się Dolina Środkowochilijska. Jest najgęściej zaludniony, najbardziej rozwiniętym rolniczo rejonem kraju. Na wschodzie rozpościera się Kordylierą Główną Andyjską, gdzie widniejące stożki wulkaniczne przekraczają 6 tys. m.

Omawiając południową część Chile należy zwrócić uwagę na silnie rozwiniętą linię brzegową, urozmaiconą licznymi wyspami, stanowiącymi najwyższe partie zanurzonej Kordyliery Nadbrzeżnej. Kordylierą Główną zbliża się do oceanu i tworzy najniższe spośród łańcuchów chilijskich – Andy Patagońskie. W tej części Chile licznie występują fiordy.

1.4 Klimat

Północna część Chile posiada klimat zwrotnikowy wybitnie suchy. W środkowym Chile występuje klimat podzwrotnikowy, zbliżony do śródziemnomorskiego. Południowa część

kraju ma wilgotny klimat oceaniczny strefy umiarkowanej. Na skrajnym południu (Patagonia i Ziemia Ognista) panuje klimat subpolarny. W Andach stosunki klimatyczne zaostrzają się wraz ze wzrostem wysokości.

Średnie temperatury powietrza w wybranych miastach Chile.

	Rok	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
Santiago	14,3°	21°	20°	18°	15°	11,6°	8,8°	8,2°	10°	11,5°	14,3°	17°	19°
Arica	19,2°	23°	23°	22,5°	20°	18,7°	17°	16,5°	16,5°	17°	18°	20°	21,4°
Punta Arenas	6,6°	10,5°	10,5°	8,8°	6,6°	3,8°	2,2°	1,6°	2,7°	4,9°	6,6°	8,2°	10°

Tab. 1. Źródło: www.odyssei.com

1.5 Wody

Ukształtowanie powierzchni Chile wyklucza istnienie większych rzek. W północnym Chile płyną tylko okresowo. Płynie tu najdłuższa rzeka kraju – Loa, uchodząca do Oceanu Spokojnego. Wykorzystywana jest do sztucznego nawadniania.

Środkowa część kraju charakteryzuje się najgęstszą siecią rzeczną. Występują tu rzeki stałe z wezbrzeniami deszczowymi zimą i latem, podczas topnienia śniegu. Wśród znaczących rzek na południu należy wymienić Maipo i Bio-Bio. Ta ostatnia z nich odgrywa rolę dla produkcji rolnej i przemysłowej. Niektóre z wymienionych rzek są w dolnym biegu żeglowne.

Na południu kraju rzeki są coraz krótsze, za to zasobne w wodę. Najważniejszą z nich jest rzeka Baker o największym potencjale hydroenergetycznym w skali kraju.

Na południu kraju występują liczne jeziora, głównie pochodzenia tektoniczno – lodowcowego. Największe z nich to Villarica, Panguipulli, Ranco i inne. Występują tu także lodowce górskie, schodzące wprost do morza.

1.6 Fauna i flora

Wszystkie chilijskie krainy geograficzne obfitują w typowe dla nich gatunki zwierząt i roślin. Dla ich ochrony stworzono szereg parków narodowych, administrowanych przez rządową organizację Corporacion Nacional Forestal (CONAF).

Ryc. 3. Z lewej: **Vicuna**; z prawej: **Torres del Paine**, źródło: www.cruises.southamerica.travel

Góry na północy kraju to ojczyzna vicuni (ryc. – zagrożonego wymarciem gatunku lamy, oraz olbrzymich kolonii flamingów. Na wybrzeżu obszarów pustynnych spotyka się pelikany, pingwiny, wydry i morsy. Andyjską część kraju Araukanów porastają wielkie lasy araukarii, cyprysów i buków. Na południowych krańcach Chile leży Parque Nacional del Paine, rezerwat biosfery chroniony przez UNESCO. Jednym z występujących tam gatunków są dziko żyjące patagońskie lamy guanako.

1.7 Ludność

Ludność rozmieszczona jest nierównomiernie. Ponad jedna trzecia spośród 13,4 mln mieszkańców Chile zamieszkuje stolicę Santiago wraz z rozległymi przedmieściami. Ludność miejska stanowi 87% mieszkańców kraju (2003). Średnia gęstość zaludnienia to 21 mieszkańców na km² (2005). Wskaźnik przyrostu naturalnego w 2006 r. wynosił 9,4‰. Z kolei przeciętna długość życia dochodzi do 77 lat. Wskaźnik analfabetyzmu jest jeden z najniższych 3,8% (2003). 13,6% zawodowo czynnych pracuje w rolnictwie, leśnictwie i rybołówstwie, 23,4% mieszkańców - w przemyśle, natomiast w usługach 63%. Religią dominującą jest rzymski katolicyzm. Ponieważ większość Chilijczyków to Metysi, przynależność klasowa jest istotniejsza od rasowej. Na dawnych terenach Araukanów, wciąż żyje duża społeczność ludzi tej narodowości. Północ ciągle jeszcze zamieszkują ludy Ajmara i Atacamenos, uprawiające terasy przedgórz Andów i wypasające lamy i alpaki. Po 1848 r. w leżącym na południu Los Lagos osiedliło się wielu imigrantów z Niemiec. Później przybyli imigranci z Francji, Włoch, Jugosławii oraz Palestyny.

Pierwsi Polacy przybyli do Chile w I Polowie XIX w. Najśłynniejszym spośród nich był Ignacy Domeyko. Obecnie Polonia chilijska liczy kilkaset osób mieszkających głównie w Santiago.

1.8 Język

Oficjalnym językiem jest hiszpański, ale w użyciu wciąż znajduje się niewielka liczba języków indiańskich. Na północy ponad dwadzieścia tysięcy Indian mówi językiem ajmara, a na południu około pół miliona ludzi posługuje się językiem araukańskim. Około dwóch tysięcy ludzi używa rapa Nui – polinezyjskiego języka z Wyspy Wielkanocnej. Chilijczycy w niektórych regionach opuszczają spółgłoski znajdujące się na końcu lub w środku wyrazu, przez co trudno odróżnić liczbę pojedynczą od mnogiej, np. *las islas* (wyspy) może być wymawiane jak *la ila*, z lekkim przydechem. Mówią oni także szybciej i mniej wyraźnie od innych mieszkańców Ameryki Łacińskiej.

1.9 Polityka

W myśl konstytucji w powszechnych wyborach wybiera się zarówno prezydenta jak i Kongres, składający się z Senatu i Izby Deputowanych. Prezydent ma swoją siedzibę w Santiago, ale Kongres zbiera się w Valparaíso. Pomimo podziału na regiony, władza i administracja są mocno scentralizowane.

1.10 Gospodarka

Po upadku socjalistyczno-populistycznego eksperymentu z lat 1970-1973 już w latach siedemdziesiątych, Chile przecierało szlak ku stabilnej i wolnej gospodarce. Po pokonaniu wielkich trudności w latach 1982-1985, Chile ma obecnie najbardziej rynkową i najbardziej dynamiczną gospodarkę wśród krajów Ameryki Łacińskiej. Wskaźnik bezrobocia wynosi 8,1% (2005).

1.11 Przemysł

Przemysł jest podstawą gospodarki i dostarcza 49,3% wartości PKB i zatrudnia 23,4% zawodowo czynnych. Wydobywa się: rudy miedzi (1. miejsce w świecie, m.in. w Chuquibambata, Potrerillos, El Teniente), manganu, cynku, żelaza, nitratyn (saletra chilijska; 1. miejsce; głównie w północnym Chile), złoto, srebro, ropę naftową, gaz ziemny (południowe Chile i Ziemia Ognista), węgiel kamienny i inne surowce. Główne gałęzie przemysłu przetwórczego to przemysł spożywczy, włókienniczy, chemiczny,

hutnictwo miedzi i żelaza oraz rafinerie ropy naftowej. Do najważniejszych ośrodków przemysłowych zalicza się: Santiago, Valparaíso, Concepción, Valdivia i Antofagastę.

1.12 Rolnictwo

Grunty orne i sady zajmują 7% powierzchni kraju, natomiast łąki i pastwiska 16%. Część ziem uprawnych jest sztucznie nawadniana. W Chile dominują wielkie gospodarstwa rolne tzw. latyfundia. Głównym obszarem rolniczym jest Dolina Środkowochilijska. Duże znaczenie ma hodowla: owiec, bydła, trzody chlewnej, kóz i koni. Rybołówstwo jest dobrze rozwinięte.

Ryc.4. Źródło: www.voyagesphotosmanu.com

1.13 Transport i łączność

W komunikacji ważną rolę odgrywa transport samochodowy. Długość dróg kołowych wynosi 79 tys. km (2001), natomiast kolejowych 6,6 tys. km (2005). Przez Chile przebiega Droga Panamerykańska. Sieć transportowa jest najgęstsza w Dolinie Środkowochilijskiej. Ważną rolę odgrywa transport dalekomorski. Gł. porty morskimi są Valparaíso, San Antonio, Antofagasta i Talcahuano. Głównym węzłem komunikacji lotniczej o międzynarodowym znaczeniu jest Santiago.

1.14 Wizy i przepisy celne

Obywatele większości krajów (w tym Polski) nie potrzebują wiz, aby wjechać do Chile. Przyjeżdżający otrzymują ważne 90 dni karty turystyczne, które można przedłużyć na dalsze 90 dni w ministerstwie spraw zagranicznych. Jeśli planuje się odwiedzenie regionu Los Lagos, należy poprosić o wizę z prawem wielokrotnego wjazdu. Jeśli chce się przebywać w Chile dłużej niż sześć miesięcy, najlepiej wyjechać na kilka dni do sąsiedniego państwa i wrócić. Władze chilijskie traktują kartę turystyczną bardzo poważnie – jej utratę należy zgłosić Policji Międzynarodowej. Walutę można przewozić bez ograniczeń. Bez cła można przewieźć 400 papierosów, 50 cygar lub 500 g tytoniu, 2,5 litra alkoholu oraz perfumy w ilości potrzebnej na własny użytek. Sprawdzanie ma charakter rutynowy, jednak zdarzają się przypadki dokładniejszych rewizji, co związane jest z dążeniem do przechwycenia narkotyków przywożonych z Peru i Boliwii.

1.15 Pieniądze

Chilijska waluta to peso. Spośród walut obcych najchętniej widziane są dolary amerykańskie, ale i argentyńskie pesos łatwo można wymienić w Santiago i w obszarach turystycznych Viña del Mar i Los Lagos.

1.16 Warunki rozwoju turystyki

Do obszarów, które dominują zarówno w krajowym, jak i zagranicznym ruchu turystycznym należą: Santiago (będące stolicą kraju), środkowa część wybrzeża pacyficznego Regionu Valparaíso i Region Lagos (R. Jezior), położony na południu kraju. Pewne znaczenie mają także miasta: Arica, Calama, San Pedro de Atacama, Antofagasta i La Serena (na północy kraju) oraz Wyspa Wielkanocna.

1.17 Region Metropolitalny

Santiago de Chile - stolica Chile, ośrodek administracyjny Regionu Metropolitalnego, w środkowej części kraju. Liczy 4,4 mln mieszkańców. Stanowi największe miasto oraz główny ośrodek gospodarczy, kulturalno-naukowy i turystyczny kraju. Santiago leży na przedgórzu Andów (na wys. 540 m), w kotlinie śródgórskiej, nad rzeką Mapocho. Nad miastem dominuje kilka wzgórz, z których najbardziej znane są: San Cristóbal (wysokość 863 m) oraz Santa Lucía (wysokość 629 m). W południowo-wschodniej części Santiago znajduje się nowoczesna dzielnica - Providencia. Z najważniejszych zabytków na uwagę zasługują Kościół i klasztor (obecnie muzeum sztuki kolonialnej) S. Francisco z malowidłami przedstawiającymi sceny z życia św. Franciszka. W centrum Plaza de Armas, wokół którego znajdują się budowle kolonialne: katedra, ratusz, pałac arcybiskupi i poczta (wszystkie z XVIII w.). Kościoły, klasycystyczne budowle świeckie z XVIII w. Z XIX w. budowle w stylach: klasycystycznym, neogotyckim, kolonialnym, eklektycznym, m.in.: muzeum narodowe, szkoła architektury, teatr, uniwersytet, dworzec kolejowy, a także budowle sakralne i pałace. Okolice Santiago stwarzają możliwości

uprawiania sportów zimowych, np. w Portillo, Farellones, La Parva, El Colorado, Lagunillas. Z kolei miejscowości Colina, Jahuel Resort i Corazon Banos to uzdrowiska z wodami termalnymi i cieplicami. Dużym centrum sportów wodnych i wędkarstwa jest Aguelo Lagoon.

1.18 Region Viña del Mar

Region ten obejmuje odcinek wybrzeża pacyficznego, między Santo Domingo na północy a Papudo na południu. Cieszy się dużą popularnością wśród turystów ze względu na centralne położenie, dobrą dostępność komunikacyjną i duże walory klimatyczne. Centrum turystycznym regionu jest **Viña del Mar** - miejscowość wypoczynkowa i kurort położony nad brzegiem Oceanu Spokojnego. Miasto jest pełne zieleni, stąd jego nazwa *Ciudad Jardín* - Miasto-ogród. Posiada długie, piękne piaszczyste plaże, rozwiniętą strukturę turystyczną szereg atrakcji charakterystycznych dla tego typu miejscowości. Jest głównym ośrodkiem wypoczynkowym Chile, a zwłaszcza stolicy - Santiago, odległej o około 130 km. Plaże Viña del Mar ciągną się od samego centrum – Playa Careta Abarca i Playa Los Artistas, a za kanałem Estero Marga-Marga Playa Acapulco, Playa El Sol, Playa Blanca i Playa Los Cañones. Vina del Mar towarzyszy około 20 kąpielisk, różnej wielkości i standardu, w tym m.in. Zapallar, Concón, Renca, San Antonio, Mirasol, Isla Negra.

1.19 Region Lagos

Na południe od rzeki Bio Bio Andy Chilijsko-Argentyńskie obniżają się średnio do wysokości 2000-3000 m n.p.m. Obniżeniu ulega również granica wiecznego śniegu, co przy dużym nawilgoceniu powietrza powoduje silny rozwój lodowców i form glacialnych. Najbardziej charakterystyczną cechą regionu jest duża liczba jezior pochodzenia polodowcowego, z których największe to Llanquihue. Istniejące tu parki narodowe powstały z myślą o zachowaniu interesujących i cennych walorów przyrodniczych. Zlokalizowano w nich nowoczesne ośrodki sportów zimowych – Osorno i Antillanca. Tereny te idealnie nadają się dla pasjonatów myślistwa, wędkarstwa i alpinistyki.

II. Rynek recepcji turystycznej

II.1 Rynek Chile, jako część Ameryki Południowej w międzynarodowym ruchu turystycznym.

Jak podaje Jadwiga Warszńska, autorka książki zatytułowanej „Geografia turystyczna świata” w 1995 r. odwiedziło Chile ponad 1,5 mln turystów, w większości z obu Ameryk (razem ok. 90%). Najliczniejszą grupę stanowili Argentyńczycy (206 tys.) i obywatele Stanów Zjednoczonych (37 tys.). Z krajów europejskich przyjechało ponad 60 tys. gości, w tym 14 tys. z RFN i 10 tys. z Hiszpanii. W przyjazdach dominował transport samochodowy (63%) i lotniczy (35%). Bardzo niekorzystnym zjawiskiem jest jednak duża sezonowość ruchu turystycznego (60% przyjazdów nastąpiło między grudniem a marcem). Dochody z turystyki zagranicznej kształtują się w ostatnich latach na poziomie 100-200 mln dolarów USA (w 1995 r. 0,9 mln dolarów USA). Baza noclegowa licząca około 88 tys. miejsc (ponad 750 zakładów) w 80% reprezentowana jest przez hotele i motele. Około 60% miejsc noclegowych Chile znajduje się w Regionie Metropolitalnym, 10% na wybrzeżu i 7% w Regionie Lagos.

II.2 Podstawowe dane dotyczące przyjazdów turystów zagranicznych do Chile w 2007 r.

Poniższe dane uzyskano dzięki przeprowadzonym ankietom o wydatkach turystów z 12 krajów (Argentyny, Peru, Boliwii, Brazylii, Kolumbii, USA, Kanady, Meksyku, Hiszpanii, Niemiec, Francji i Wielkiej Brytanii) którzy odwiedzili Chile w 2007r. Badania przeprowadzane zostały w pięciu podstawowych trasach/miejscach które umożliwiały przekroczenie granicy państwa. Były to: lotnisko C.A.M.B. (im. Komandora Arturo Merino Benitez’a), Chacalluta Terrestre – droga łącząca Chile z Peru, Los Libertadores - droga z Santiago do Mendoza (łącząca Chile z Argentyną), Cardenal Samore - droga łącząca Chile z Argentyną, z Osorno do Bariloche oraz pozostałe np. Paso Chungara -droga łącząca Chile z Boliwią.

CARACTERÍSTICAS	Argentina	Bolivia	Perú	Brasil	Colombia	Estados Unidos	Canadá	México
Nº de llegada de Residentes	843.176	273.919	249.038	234.342	43.086	225.445	49.093	39.984
Ingreso de Divisas (miles dólares)	210.768	33.802	58.893	196.216	32.729	218.822	44.441	33.907
Permanencia promedio en Chile (días)	7,8	6,1	6,4	8,5	13,4	15,7	15,1	10,9
Gasto promedio diario individual (dólares)	32,2	20,1	37,2	98,5	56,8	61,8	59,9	77,6
Gasto promedio total individual (dólares)	250,0	122,7	238,5	837,3	759,8	970,8	905,2	848,0
Promedio de personas del grupo de viaje	2,2	1,6	1,5	2,0	1,5	1,6	1,7	1,5

CARACTERÍSTICAS	Alemania	España	Francia	Inglaterra
Nº de llegada de Residentes	71.147	74.526	61.768	64.168
Ingreso de Divisas (miles dólares)	79.320	77.648	62.879	53.602
Permanencia promedio en Chile (días)	24,3	17,0	21,8	12,3
Gasto promedio diario individual (dólares)	45,9	61,3	46,6	67,9
Gasto promedio total individual (dólares)	1.114,9	1.041,9	1.018,0	835,3
Promedio de personas del grupo de viaje	1,6	1,5	1,7	1,8

Tab.2. Podstawowe dane dotyczące przyjazdów turystów zagranicznych do Chile w 2007 r. [tys.]

źródło: www.sernatur.cl

W roku 2007 spośród analizowanej grupy osób, najwięcej turystów przyjechało z Argentyny (843 176 osób), Boliwii (273 919 osób) oraz z Peru (249 038). Mniej z Meksyku (39 984 osób), Kolumbii (43 086 osób) i Kanady (49 093 osób). Porównując przyjazdy do Chile Europejczyków liczba turystów jest wyrównana i wynosi 61 768 – 74 526 osób.

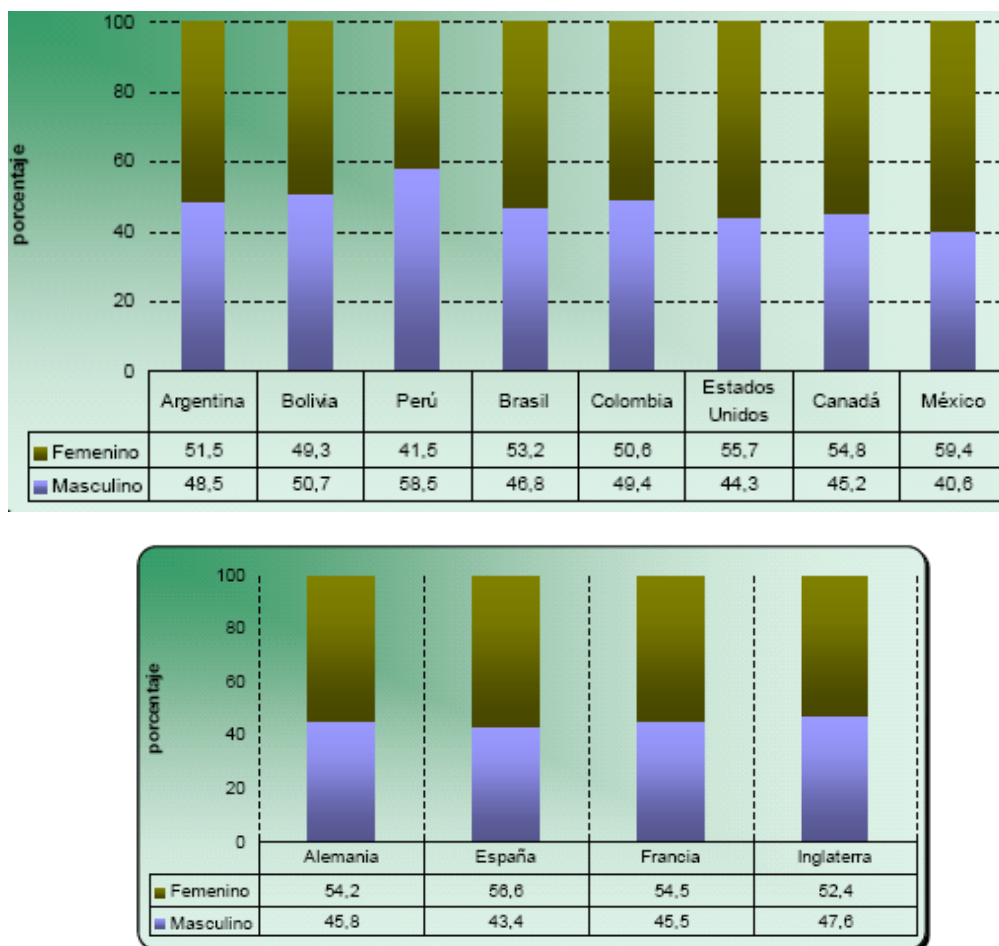
Największą korzyść finansową przyniosły Chile odwiedziny mieszkańców USA, Argentyny oraz Brazylii, a także Niemiec i Hiszpanii (ponad 77 tys. \$).

Długość pobytu znacznie różniła się między poszczególnymi krajami. Najwięcej czasu w Chile spędzili mieszkańcy Niemiec i Francji (więcej niż 21 dni), najmniej – mieszkańcy Boliwii i Peru. Spowodowane jest to odległością, jaka dzieli poszczególne kraje od Chile.

Największe koszty podczas całego pobytu ponieśli mieszkańcy Niemiec, Hiszpanii oraz Francji (ponad 1 mln \$), spośród krajów obu Ameryk - Kanadyjczycy oraz mieszkańcy

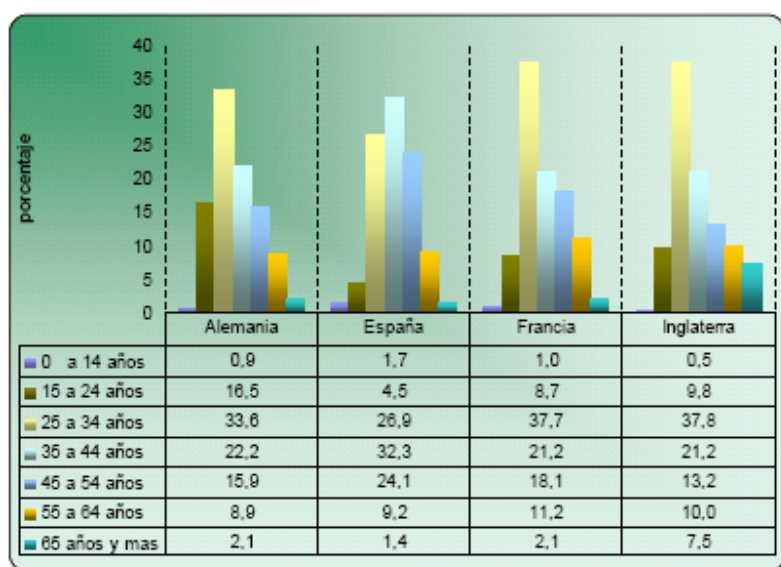
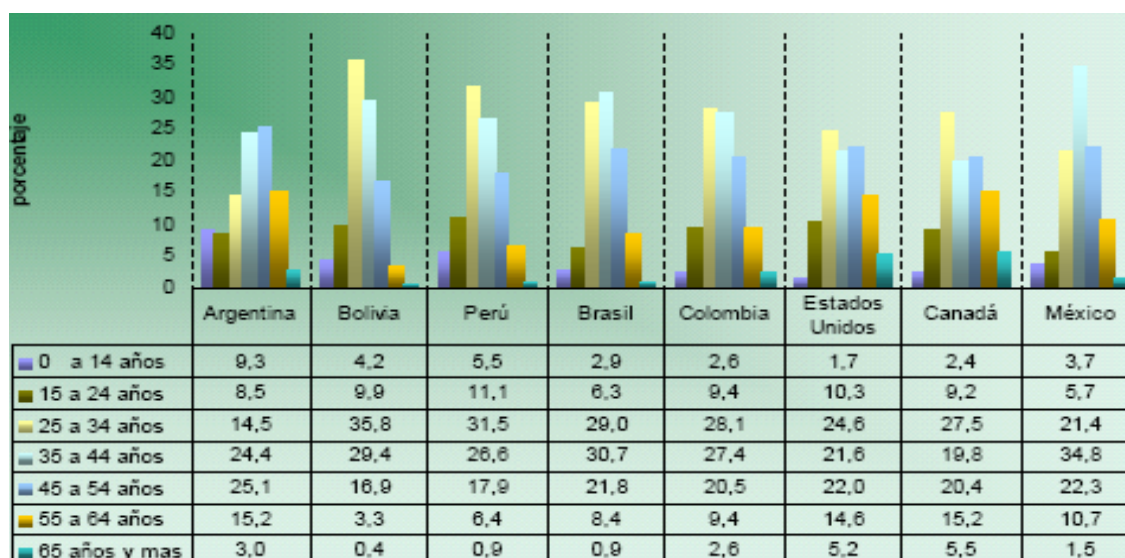
Stanów Zjednoczonych (ponad 900 tys. \$). Z kolei najmniejsze – turyści z Boliwii i Peru. Prawie we wszystkich analizowanych krajach podróży brało udział około 2 osób.

2.3 Profil turysty wg płci i wieku.

Wykres 1: **Profil turysty wg płci [%]** , źródło: www.sernatur.cl

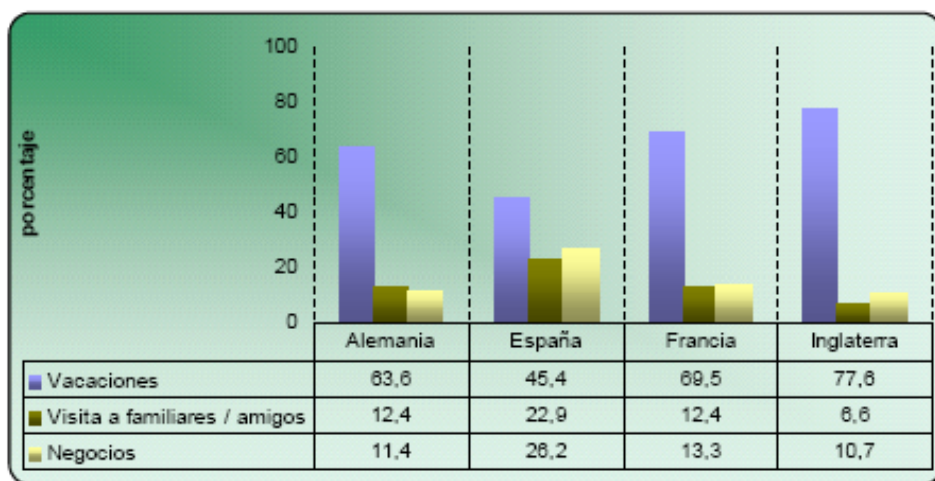
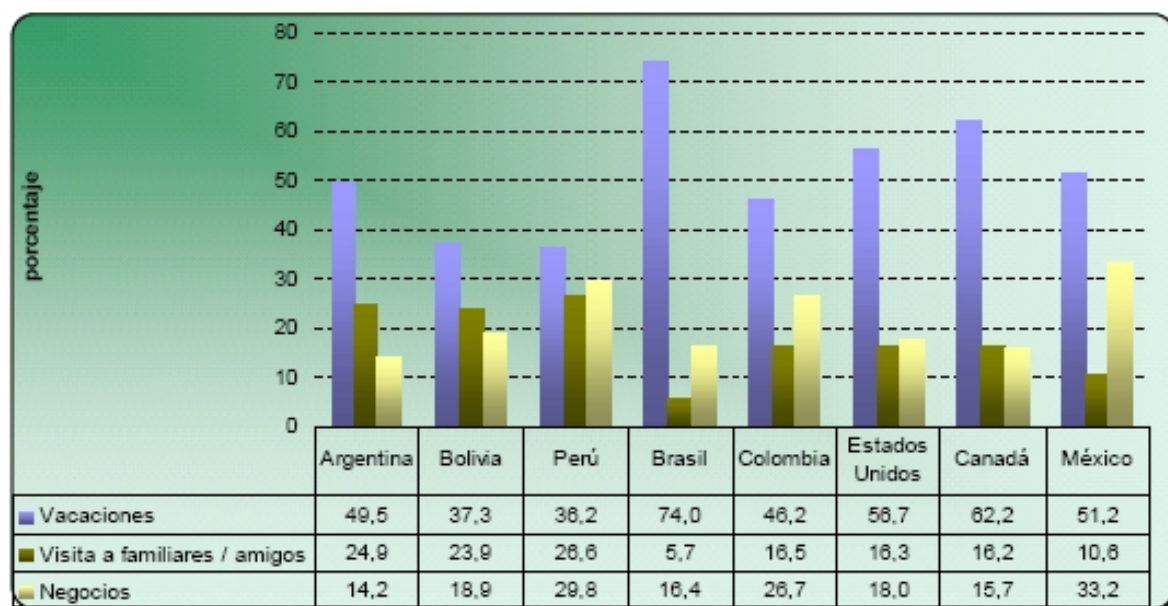
Badając liczbę przyjazdów turystów do Chile według płci nie zauważa się dużej różnicy. Liczba kobiet i mężczyzn jest wyrównana, za wyjątkiem Meksyku, gdzie do Chile przyjeżdża więcej kobiet (59,4%) niż mężczyzn (40,6%). Sytuacja jest odwrotna w Peru – więcej mężczyzn (58,5%) niż kobiet (41,5%) odwiedza Chile. W Europie sytuacja wygląda podobnie - we wszystkich krajach najczęściej wyjeżdżają kobiety.

Wykres 2: Profil turysty wg wieku [%] Źródło: www.sernatur.cl

Najwięcej osób podróżujących do Chile było w wieku 25-34 lat. Pochodziły one z Wielkiej Brytanii, Francji, Boliwii, Niemiec oraz Peru. Duże grono zainteresowanych osób stanowiły również osoby w wieku 35-44 lat (Hiszpanie, Brazylijczycy oraz Meksykanie). Z kolei najmniejszym zainteresowaniem osoby w wieku 0-14 lat oraz powyżej 65 roku życia.

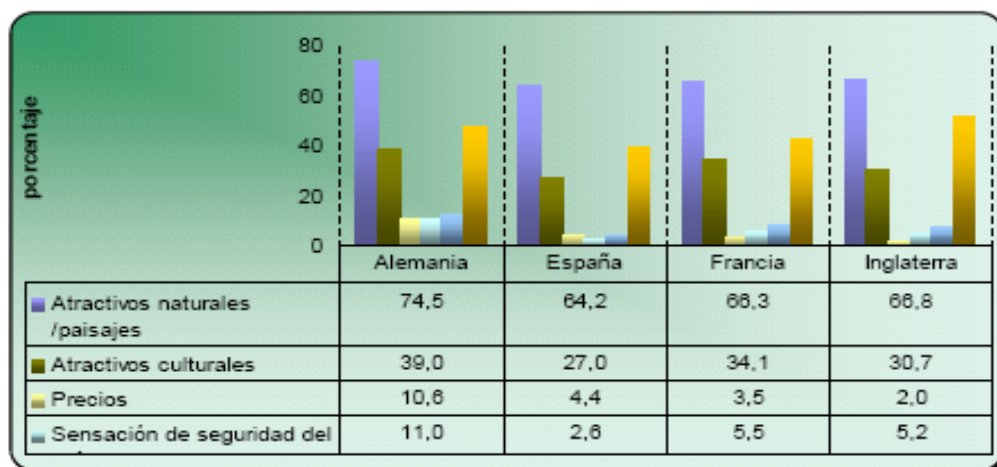
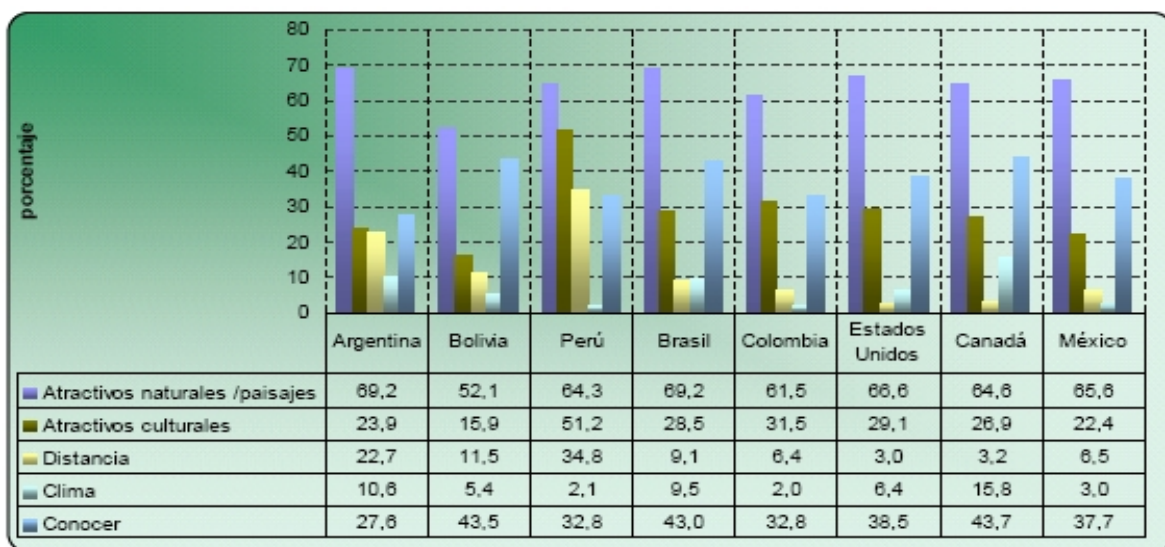
2.4 Motywy podróży turystów.

Wykres 3: **Motywy podróży turystów [%]**. Źródło: www.sernatur.cl

Najczęstszym powodem podróży do Chile wśród ankietowanych była chęć spędzenia tam wakacji. W Wielkiej Brytanii taką deklarację złożyło ponad 77% turystów. Dużym zainteresowaniem cieszyły się wyjazdy odbyte w celach biznesowych. Najmniejszym – odwiedziny rodziny i przyjaciół.

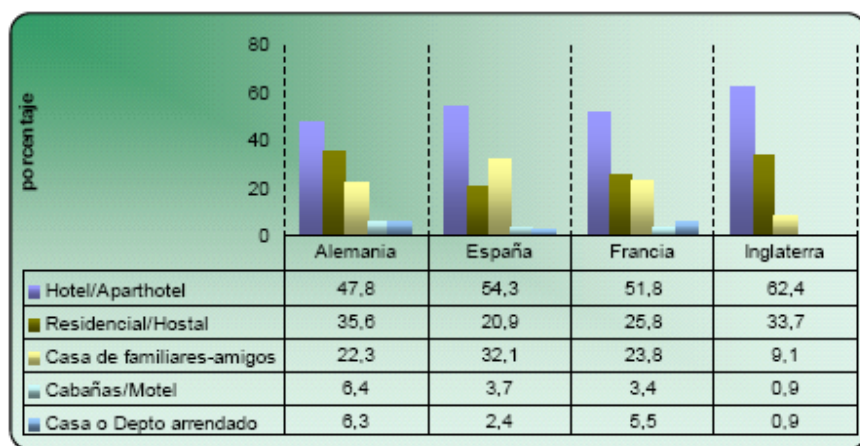
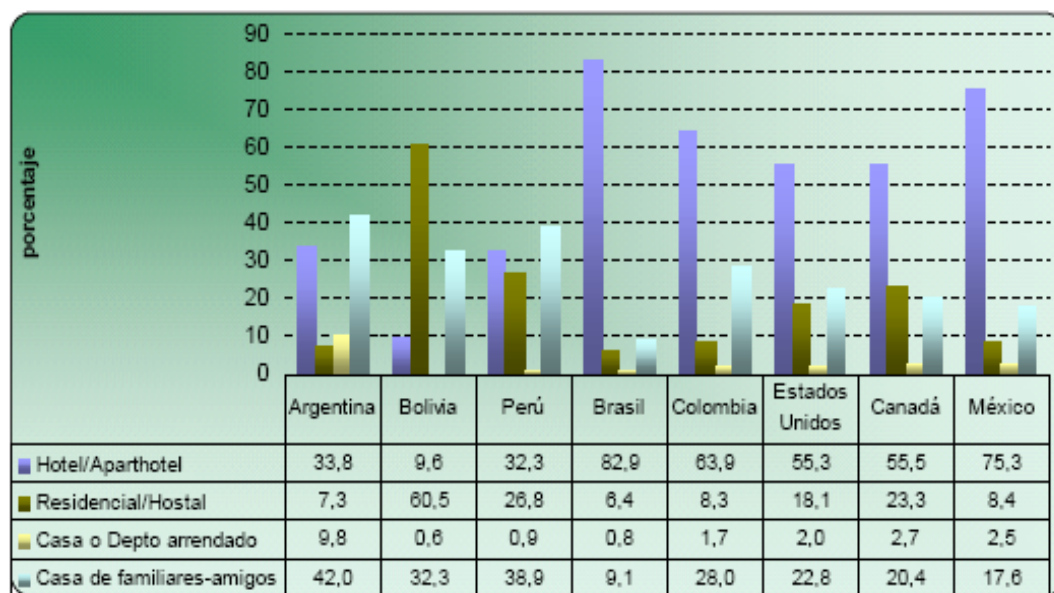
2.5 Czynniki, które miały decydujący wpływ na wyjazd do Chile.

Wykres 4: Czynniki, które zadecydowały o wyjeździe do Chile [%] Źródło: www.sernatur.cl

Wszyscy turyści zdecydowali się na odwiedzenie Chile głównie ze względu na atrakcje przyrodnicze. Kolejnym powodem przyjazdu wśród mieszkańców Ameryk (Północnej i Południowej) była chęć poznania tego kraju (52,1% ankietowanych Boliwijczyków). Odległość od własnego miejsca zamieszkania oraz atrakcje kulturalne miały największe znaczenie w przypadku Peru. Europejczycy chętnie wybierali się do Chile ze względu na ceny (10,6% Niemców). Istotne dla Niemców, Francuzów i Anglików było również poczucie bezpieczeństwa.

2.6 Wykorzystanie bazy noclegowej przez turystów.

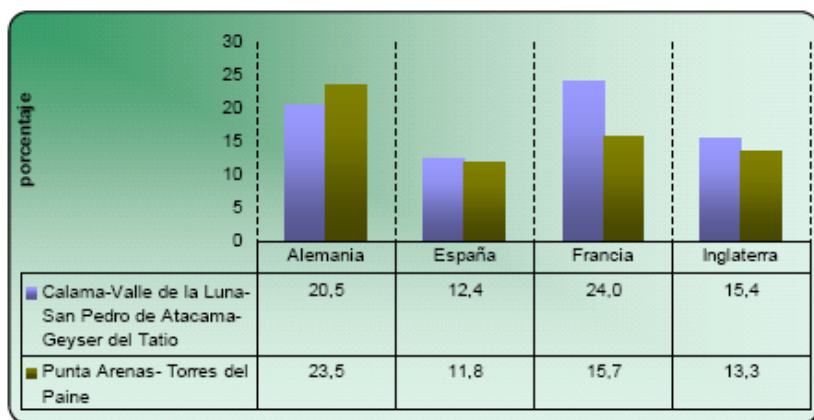
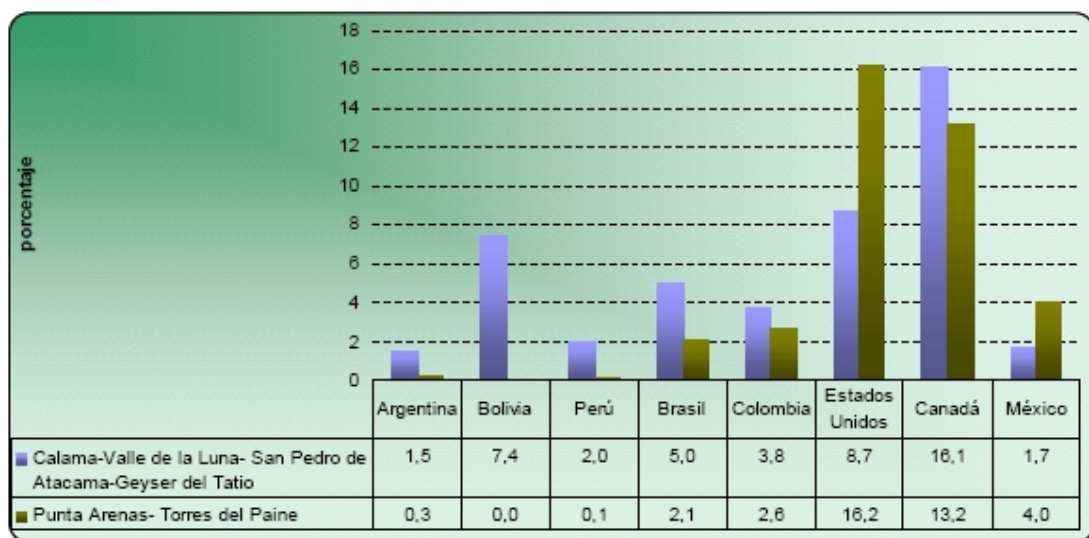

Wykres 5: Wykorzystanie bazy noclegowej przez turystów zagranicznych w 2007 r. [%]

źródło: www.sernatur.cl

Najczęstszą formą zakwaterowania wśród ankietowanych były hotele. W Brazylii ponad 80% osób skorzystało z tej formy noclegu, z kolei w Boliwii niecałe 10%. Hostele były kolejną preferowaną formą, najczęściej wybieraną przez Boliwijczyków (60,5%). Domy oddawane w dzierżawę cieszyły się najmniejszą popularnością. Europejczycy korzystali z moteli (Niemcy 6,4%).

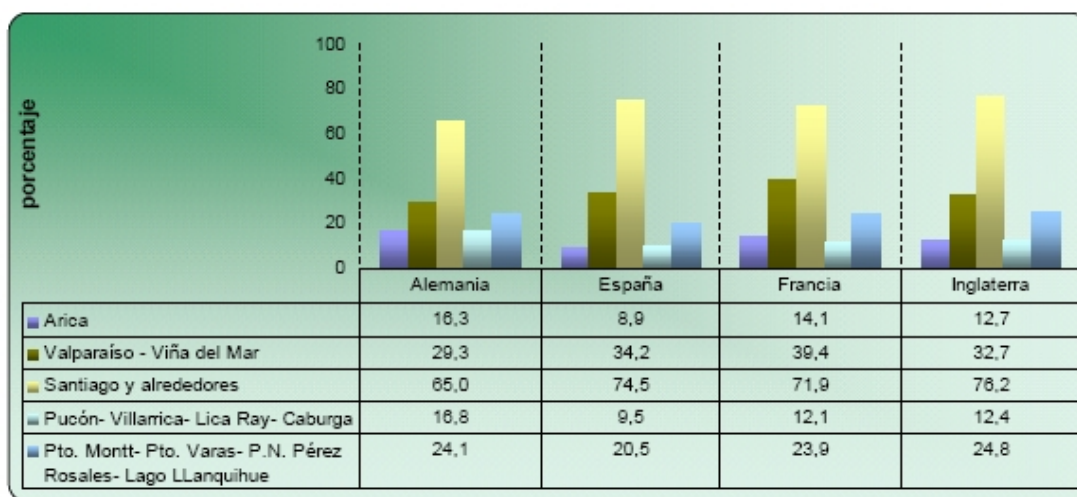
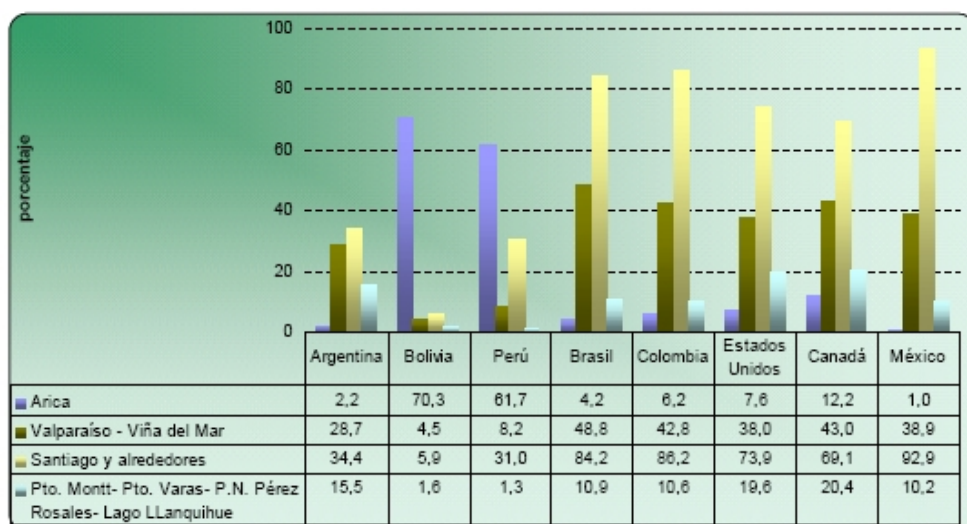
2.7 Przyjazd turystów zagranicznych do północnej i południowej części kraju.

Wykres 6: Północne i południowe regiony Chile odwiedzane przez turystów zagranicznych w 2007 r. [%]. Źródło: www.sernatur.cl

Powyższe wykresy przedstawiają proporcje odwiedzin północnej i południowej części kraju na przykładzie dwóch miast - San Pedro na północy oraz Punta Arenas - na południu. Kanadyjczycy, Boliwijczycy oraz Francuzi najchętniej odwiedzają północną część kraju, natomiast Niemcy oraz mieszkańcy USA południową. Boliwijczycy zainteresowani są tylko okolicami San Pedro.

2.8 Przyjazd turystów zagranicznych do centralnej części kraju.

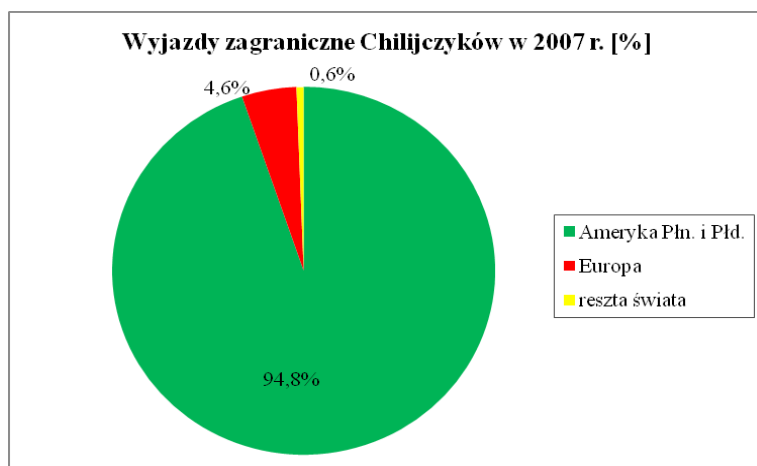
Wykres 7: Centralna część kraju odwiedzana przez turystów w 2007 r. [%].

Źródło: www.sernatur.cl

Wszyscy ankietowani pytani o centralną część kraju najczęściej wybierają się do Santiago i okolic (Meksykanie 92,9%, Kolumbijczycy 86,2%). Aricę najchętniej odwiedzają Boliwijczycy (70,3%) i Peruwianczycy (61,7%). W regionie Valparaíso oraz Viña del Mar najczęściej można było spotkać Brazylijczyków Kanadyjczyków oraz Kolumbijczyków.

Rozdział III. Rynek emisji turystycznej.

3.1 Kierunki emisji turystycznej Chilijczyków.

Wykres 8: Wyjazdy zagraniczne Chilijczyków.

Źródło: opracowanie własne na podstawie www.sernatur.cl

Diagram kołowy przedstawia zagraniczne podróże Chilijczyków. Prawie 95% osób wyjeżdżało w 2007 r. do Ameryki Północnej lub Południowej, natomiast niecałe 5% udało się do Europy.

3.2 Udział Chilijczyków w turystyce zagranicznej.

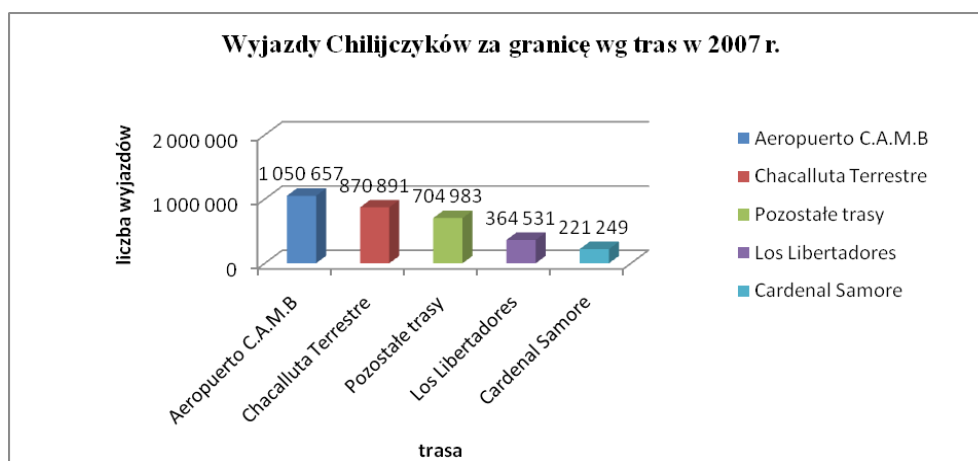
Kraj	Liczba turystów
Argentyna	1601596
Peru	976230
Brazylia	266998
USA	171694
Hiszpania	111528
pozostałe kraje Ameryki	75467
Centralna część Ameryki i Karaiby	55377
Meksyk	36613
Urugwaj	30421
Francja	29101
Australia	14208
Niemcy	10626
Kanada	9145
Pozostałe kraje świata	6286
Pozostałe kraje Europy	5550

Tab.3 Liczba Chilijczyków przyjeżdżających do poszczególnych krajów w 2007 r.

Źródło: opracowanie własne na podstawie www.sernatur.cl

Najczęściej Chilijczycy podróżowali do Argentyny i Peru, ze względu na bliskie sąsiedztwo tych krajów z Chile. Do Argentyny w 2007 r. wyjechało ponad 1,5 mln osób, do Peru prawie 1 mln. W Europie najchętniej odwiedzano Hiszpanię. Oprócz tego dużą popularnością cieszyły się wyjazdy do Francji oraz Niemiec.

3.3 Wyjazdy Chilijczyków za granicę wg tras.

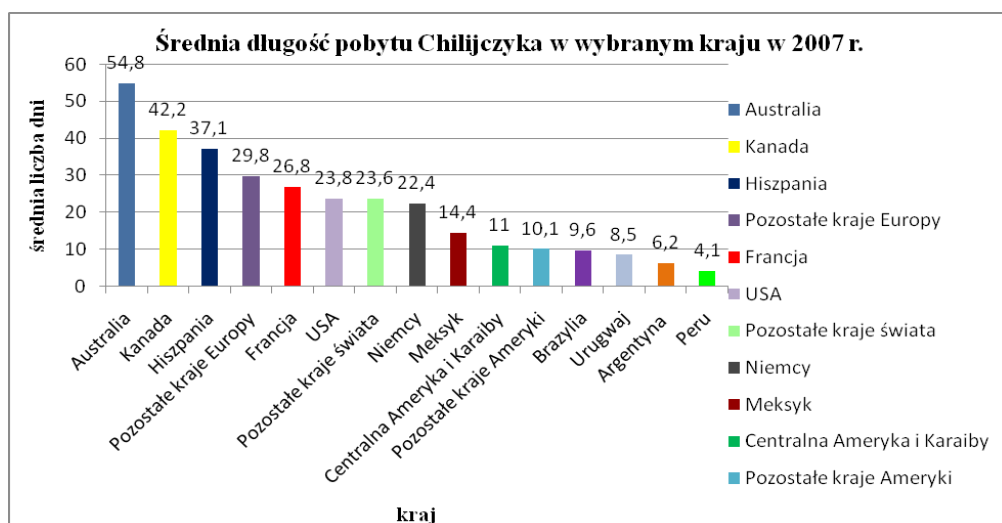

Wykres 9: Wyjazdy Chilijczyków za granicę wg tras.

Źródło: opracowanie własne na podstawie www.sernatur.cl

Wykres przedstawia trasy i miejsca, które były najczęściej przekraczane przez Chilijczyków. Ponad 1 mln wyjazdów miało miejsce na lotnisku im. Komandora Arturo Merino Benitez'a. Pozostałe wymienione są granicami przekraczanymi wzdłuż Chile. Chacalluta Terrestre – droga łącząca Chile z Peru przekraczana była 870 891 razy. Inne trasy np. Paso Chungara (droga łącząca Chile z Boliwią) – 704 983 razy. Los Libertadores - droga z Santiago do Mendoza (łącząca Chile z Argentyną) - 364 531 razy. Najrzadziej przejeżdżano do Argentyny drogą Cardenal Samore z Osorno do Bariloche.

3.4 Średnia długość pobytu Chilijczyków w wybranym kraju w 2007 r.

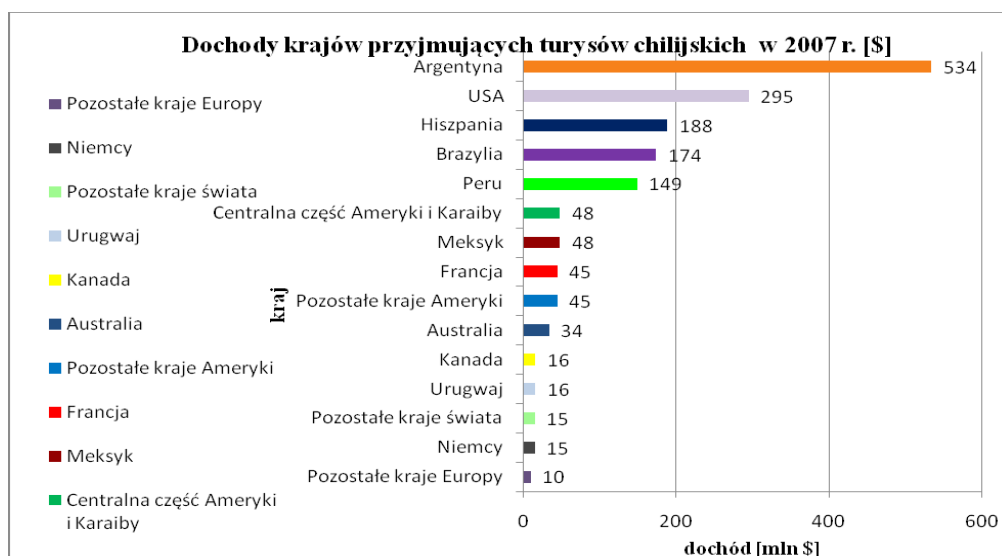

Wykres 10: Średnia długość pobytu Chilijczyka w wybranym kraju.

Źródło: opracowanie własne na podstawie www.sernatur.cl

Długość pobytu była różna w zależności od odwiedzanego kraju. Najwięcej czasu Chilijczycy spędzali w Australii ponad 54 dni, w Kanadzie 42 dni, Hiszpanii – 37 dni. Niecały miesiąc zajmował pobyt we Francji, USA i Niemczech. Na krótkie wyjazdy (niecałe 7 dni) udawano się do Peru i Argentyny.

3.5 Dochody krajów przyjmujących turystów z Chile.

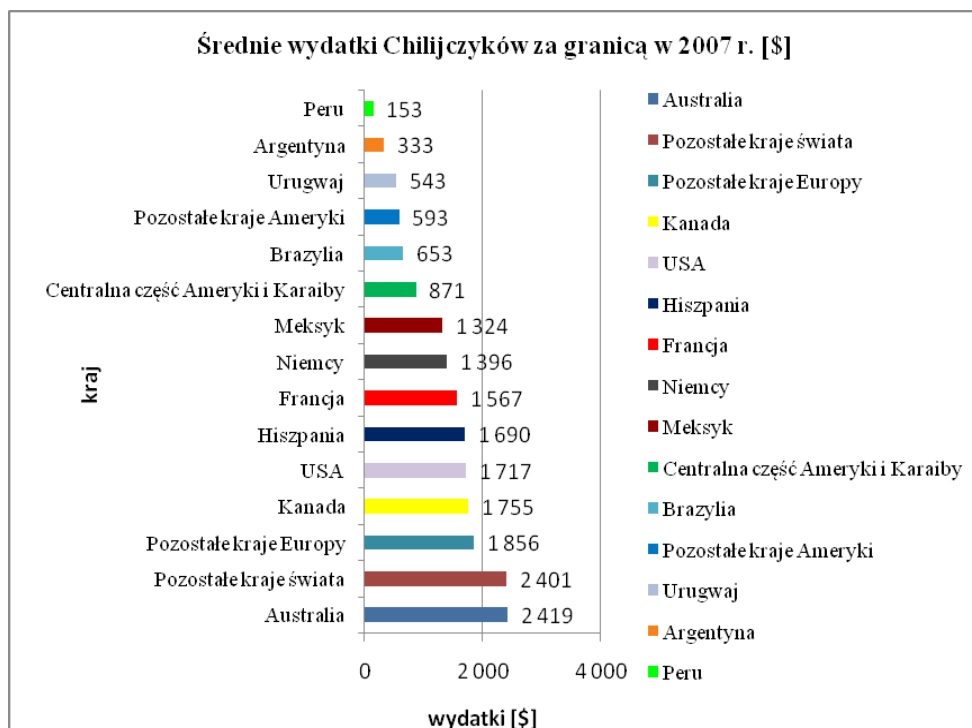

Wykres 11: Dochody krajów przyjmujących turystów chilijskich.

Źródło: opracowanie własne na podstawie www.sernatur.cl

Największy dochód w 2007 r. dzięki turystom chilijskim odnotowała Argentyna - ponad 534 mln \$. Dochody rzędu 150-300 mln \$ stwierdzono w Peru, Brazylii, Hiszpanii oraz USA. Przyjazdy mieszkańców Chile okazał się opłacalny na Karaibach, w Meksyku oraz Francji.

3.6 Średnie wydatki Chilijszczyków za granicą.

Wykres 12: Średnie wydatki Chilijszczyków za granicą.

Źródło: opracowanie własne na podstawie www.sernatur.cl

Największe średnie wydatki związane z turystyką zagraniczną Chilijszczyki ponieśli wyjeżdżając do Australii - prawie 2 500\$. W krajach europejskich kwota ta oscylowała w granicach 1 500\$. Najmniej mieszkańcy Chile wydali w Peru – 153\$.

3.7 Motywy podróży zagranicznych Chilijczyków.

Principal Motivo del viaje	Número de llegadas
Personales	2.947.553
Vacaciones	2.249.341
Estudios	52.469
Salud	145.198
Visita a familiares y amigos	386.265
Otros motivos	114.280
De negocios	453.287
Negocios	60.720
Congresos - seminarios	51.600
Motivos profesionales	340.967
Total	3.400.840
Trabajo Pagado en el extranjero	35.497

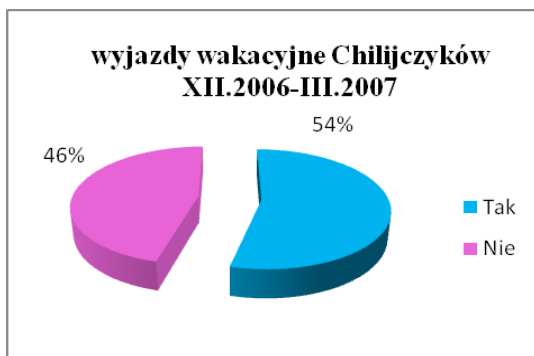
Tab. 4: Motywy podróży zagranicznych Chilijczyków,

źródło: www.sernatur.cl

Z powyższej tabeli wynika, że mieszkańcy Chile najczęściej udawali się za granicę, by spędzić tam wakacje (ponad 2 mln wyjazdów). Duża grupa osób wyjeżdżała, by odwiedzić rodzinę i przyjaciół. Prawie 454 000 wyjazdów odbyto w szeroko rozumianych celach biznesowych. Około 36 000 mieszkańców Chile zdecydowało się na opuszczenie kraju w celach zarobkowych.

3.8 Podróże krajowe Chilijczyków - podstawowe informacje.

Poniższe dane oraz ich analiza dotyczą turystyki krajowej wśród Chilijczyków. Badania uzyskano na podstawie ankiet i odnoszą się do okresu od grudnia 2006 do marca 2007 r.

Wykres 13: Wyjazdy wakacyjne Chilijczyków, Źródło: www.sernatur.cl

3.9 Udział podróży krajowych i zagranicznych wśród Chilijczyków.

Jak wynika z wykresu niewiele ponad połowa ankietowanych osób udała się na wypoczynek we własnym kraju. Badania wykazały również, iż były to najczęściej osoby w wieku 18-25. Prawie taka sama liczba kobiet, jak i mężczyzn wyjeżdżała na wakacje.

Wykres 14. Procentowy udział podróży krajowych i zagranicznych wśród Chiilczyków,
 źródło: www.sernatur.cl

Powyższy diagram ukazuje procentowy stosunek wyjazdów krajowych do zagranicznych. W badanym okresie (XII.2006-III.2008) turystyka krajowa zdecydowanie dominowała wśród Chilijczyków (91%). Niecałe 10% osób zdecydowało się na wyjazd zagraniczny. Tylko 2% osób odbyło podróż krajową i zagraniczną.

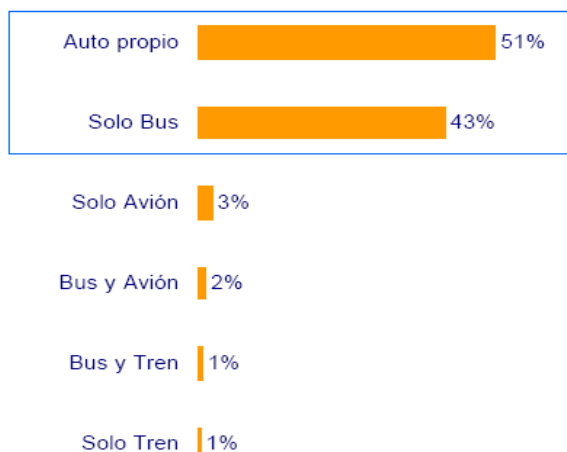
Największą popularnością cieszyły się rejony Cartageny i Santo Domingo. Chętnie wyjeżdżano do Prowincji Valparaiso (Viña del Mar) a także w okolice La Sereny i Coquimbo.

Celem większości wyjazdów były odwiedziny rodziny a także chęć poznania regionów.

Podróżowano najczęściej w grupach 3-osobowych.

3.10 Środek transportu w podróżach krajowych.

¿Viajó Ud. en bus, en avión, en tren, auto propio o en alguna combinación de éstos?

Wykres 15. Wykorzystywany środek transportu, *fuente:* www.sernatur.cl

Ponad połowa podróżujących (51%) przemieszczała się własnym samochodem, 43% autobusem. 3% ankietowanych zdecydowało się na transport powietrzny, a tylko 1% na pociąg.

3.11 Baza noclegowa w podróżach krajowych.

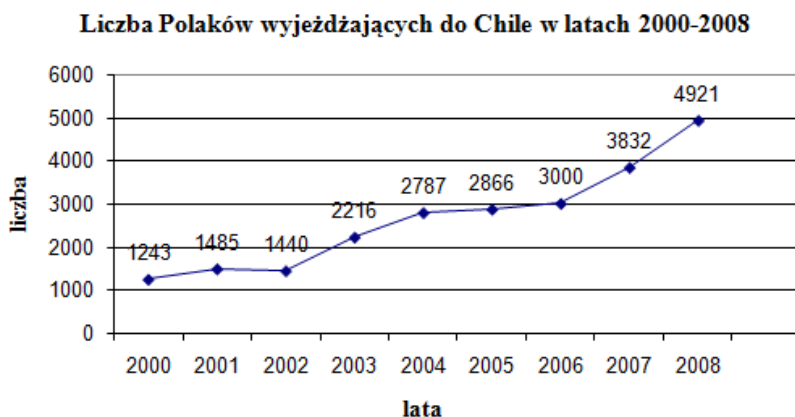

Wykres 16: Baza noclegowa w turystyce krajowej. *fuente:* www.sernatur.cl

Najczęstszą formą zakwaterowania był dom rodziny (36%). Część osób (14%) decydowała się na wynajęcie mieszkania, nocleg w chatkach (8%) oraz dom własny (11%). Zaledwie 5% ankietowanych nocowało w hotelach.

IV. Polacy wyjeżdżający do Chile, a Chilijczycy przyjeżdżający do Polski.

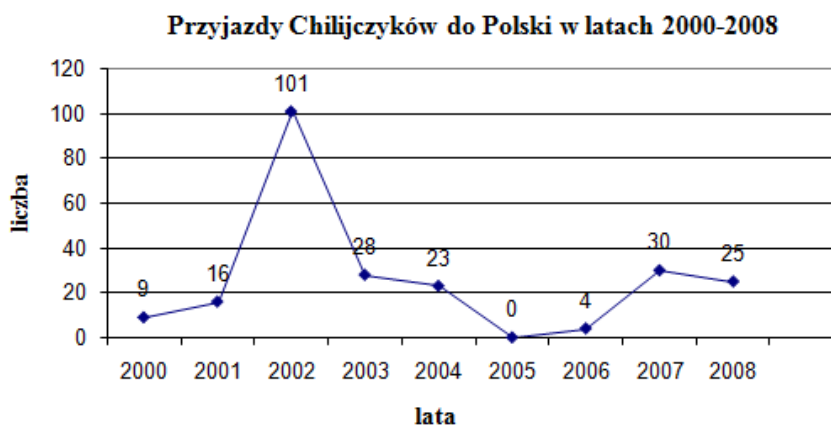
4.1 Liczba Polaków wyjeżdżających do Chile.

Wykres 17: **Liczba Polaków przyjeżdżających do Chile w latach 2000-20008**,
źródło opracowanie własne na podstawie www.sernatur.cl

Jak wynika z powyższego wykresu liczba turystów z roku na rok rośnie. W 2000 r. wynosiła 1243 osoby. W 2007 r. Chile odwiedziło trzy razy więcej Polaków w stosunku do roku 2000. W 2008 r. liczba turystów była bliska 5000 osób, co świadczy o coraz większym zainteresowaniu Polaków tym krajem.

4.2 Przyjazdy Chilijczyków do Polski.

Wykres 18: **Przyjazdy Chilijczyków do Polski w latach 2000-20008**, źródło: www.sernatur.cl

Z wykresu wynika, iż Polska w dalszym ciągu jest krajem rzadko wybieranym jako cel wyjazdu przez mieszkańców Chile. Liczba turystów bardzo się zmieniała na przestrzeni ośmiu ostatnich lat. W 2000 r. wynosiła 9 osób. W 2002 r. Polskę odwiedziło już 101 Chilijczyków, po czym nastąpił drastyczny spadek do zaledwie 28 osób w 2003 r. i 23 osób w 2004 r. W 2005 r. żaden z mieszkańców Chile nie zdecydował się na odwiedzenie Polski. Od 2006 r. liczba turystów powoli zaczyna wzrastać. W 2008 r. do Polski przyjechało 25 osób.

VI. Znaczenie rynku turystycznego dla Polski.

Chile wciąż pozostaje krajem będącym rzadkim celem wyjazdów Polaków. Spowodowane jest to głównie zbyt dużą odległością, co wiąże się z wysokimi kosztami podróży. Jednakże coraz częściej zauważa się, że te najodleglejsze zakątki świata zyskują przychylną najbardziej wymagających klientów. stają się bardziejChilijczycy również nie są częstymi gośćmi w Polsce. Liczby same mówią za siebie. Około 20-30 turystów rocznie świadczy o małym zainteresowaniu mieszkańców Ameryki Południowej naszym krajem. Chilijczycy chętniej udają się do naszych „europejskich sąsiadów” Hiszpanów, Francuzów oraz Niemców. Wniosek jest jeden – przed Polską jest jeszcze wiele do zrobienia by móc zaistnieć na chilijskim rynku turystycznym.

Bibliografia:

www.sernatur.cl (24.04)

www.turismochile.cl (30.04)

www.embachile.co.cr (30.04)

www.chilediscover.com (27.04)

www.visitingchile.com (28.04)

www.cruises.southamerica.travel (27.04)

www.voyagesphotosmanu.com (27.04)

www.odyssei.com (30.04)

www.encyklopedia.pwn.pl (24.04)

www.kolumber.pl (30.04)

J. Warszńska „Geografia turystyczna świata. Część 2”, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2001r.

Z. Kruczek „Kraje pozaeuropejskie. Zarys geografii turystycznej”, Proksenia, Kraków 2005 r.

I. Janiak, E. i A. Kropiwniczy „Podróże marzeń. Cuda świata”, Biblioteka Gazety Wyborczej

K. Cierniak „Ameryka Południowa. Cz. 1, Argentyna, Boliwia, Chile, Ekwador, Urugwaj, Peru”
Wyd. Pascal, Bielsko-Biała 1998 r.

Spis rycin

Ryc. 1.

Ryc. 2.
Ryc. 3. Vicuna; Torres del Paine,
Ryc.4.

Spis tabel

Tab. 1. Średnie temperatury powietrza w wybranych miastach Chile.
Tab.2. Podstawowe dane dotyczące przyjazdów turystów zagranicznych do Chile w 2007 r. [tys.]
Tab.3 Liczba Chilijczyków przyjeżdżających do poszczególnych krajów w 2007 r.
Tab. 4: Motywy podróży zagranicznych Chilijczyków

Spis wykresów

Wykres 1: **Profil turysty wg płci [%]**
Wykres 2: **Profil turysty wg wieku [%]**
Wykres 3: **Motywy podróży turystów [%]**
Wykres 4: **Czynniki, które zadecydowały o wyjeździe do Chile [%]**
Wykres 5: **Wykorzystanie bazy noclegowej przez turystów zagranicznych w 2007 r. [%]**
Wykres 6: **Północne i południowe regiony Chile odwiedzane przez turystów zagranicznych w 2007 r. [%]**
Wykres 7: **Centralna część kraju odwiedzana przez turystów w 2007 r.**
Wykres 8: **Wyjazdy zagraniczne Chilijczyków**
Wykres 9: **Wyjazdy Chilijczyków za granicę wg tras.**
Wykres 10: **Średnia długość pobytu Chilijczyka w wybranym kraju.**
Wykres 11: **Dochody krajów przyjmujących turystów chilijskich.**
Wykres 12: **Średnie wydatki Chilijczyków za granicą.**
Wykres 13: **Wyjazdy wakacyjne Chilijczyków**
Wykres 14: **Procentowy udział podróży krajowych i zagranicznych wśród Chilijczyków**
Wykres 15: **Wykorzystywany środek transportu**
Wykres 16: **Baza noclegowa w turystyce krajowej**
Wykres 17: **Liczba Polaków przyjeżdżających do Chile w latach 2000-20008,**
Wykres 18: **Przyjazdy Chilijczyków do Polski w latach 2000-20008**

Wyrażam zgodę na opublikowanie wykonanego przeze mnie projektu na stronie AWF Kraków.
Oświadczam, że został on wykonany zgodnie z obowiązującymi zasadami i nie narusza niczyich
praw autorskich.